

Sygn. akt I C 260/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 czerwca 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko E. S.

o zapłatę

o r z e k a:

I. Oddała powództwo.

II. Zasądza od powódki (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanej E. S. kwotę 287,00 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 260/21

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko E. S. o zapłatę kwoty 999,99 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 6 października 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, w wysokości trzykrotności stawki minimalnej, co uzasadniła zwiększonym nakładem pracy pełnomocnika w stosunku do spraw podobnych i wyższym stopniem skomplikowania sprawy (k. 140v).

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że w dniu 19 lutego 2020 roku strony zawarły umowę nr (...)/K., której przedmiotem było dochodzenie roszczeń z tytułu zdarzenia szkodowego z dnia 29 kwietnia 2019 roku. W okresie obowiązywania umowy powódka wykonała na rzecz pozwanej szereg czynności, m.in. przeprowadziła kompleksową analizę sprawy, monitorowała przebieg postępowania likwidacji szkody oraz sporządziła w toku tego postępowania stosowne pisma. Pismem z 17 września 2020 roku pozwana wypowiedziała umowę. W związku z tym, pozwana została poinformowana, że zostanie obciążona wynagrodzeniem za wykonane dotychczas czynności. Następnie w dniu 28 września 2020 roku powódka wystawiła fakturę pro forma, z terminem zapłaty do dnia 5 października 2020 roku, opiewającą na kwotę 999,99 zł. Pozwana nie zgodziła się z zasadnością faktury i do dnia dzisiejszego nie uregulowała wynikającej z niej należności.

Powódka wskazała, że swoje roszczenie wywodzi z § 6 ust. 2 ww. umowy i art. 746 § 1 k.c. Zdaniem powódki, żądana kwota odpowiada nakładowi pracy powódki, nie jest wygórowana i można ją przyrównać do powszechnie obowiązujących stawek rynkowych, znanych Sądowi z urzędu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 lipca 2021 roku, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanej aby zapłaciła na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania.

Pozwana E. S. wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwana zakwestionowała roszczenie powódki tak co do zasady, jak i co do wysokości. Podniosła, że powódka oferując swą pomoc w dochodzeniu roszczeń odszkodowawczych w związku ze zdarzeniem z 29 kwietnia 2019 roku zapewniała bezpłatną analizę i poniesienie wszystkich wstępnych opłat. Zapewniała, że jej działalność nie będzie generować żadnych kosztów po stronie pozwanej, a należne jej wynagrodzenie uzależnione będzie wyłącznie od sukcesu, tj. wyegzekwowania świadczenia od ubezpieczyciela. To skłoniło pozwaną do zawarcia przedmiotowej umowy. Pomimo zapewnień po stronie powódki o skuteczności i szybkich rezultatach, powódka przez ponad pół roku opieszale i nieskutecznie prowadziła sprawę. Ze strony ubezpieczyciela przychodziły kolejne decyzje o odmowie przyznania świadczenia. Do tego doszło nieinformowanie pozwanej przez powódkę o podejmowanych działaniach i brak jakichkolwiek wyjaśnień. Doprowadziło to do utraty przez pozwaną zaufania co do podejmowanych przez powódkę czynności i do wypowiedzenia przez pozwaną umowy. Zdaniem pozwanej, w wystawionej fakturze powódka wyszczególniła czynności, których nie dokonała lub które według jej zapewnień miały być bezpłatne.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 19 lutego 2020 roku pomiędzy E. S. (zleceniodawca), a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarta została umowa o dochodzenie roszczeń nr (...), zgodnie z którą zleceniodawca powierzył Kancelarii prowadzenie czynności, na drodze pozasądowej i przed sądami powszechnymi, w celu dochodzenia roszczeń cywilnoprawnych z tytułu zdarzenia z dnia 29 kwietnia 2019 roku, w wyniku którego szkodę poniosła E. S..

W myśl § 2 umowy, Kancelaria zobowiązała się pokryć uzasadnione koszty, związane z uzyskaniem materiału dowodowego, i nie obciążać tymi kosztami zleceniodawcy. Koszty i opłaty sądowe (w szczególności opłata od pozwu, zaliczki uiszczane zgodnie z postanowieniem sądu rozpoznającego sprawę) miały być pokrywane tymczasowo przez Kancelarię. O ich zwrot Kancelaria miała wystąpić do zleceniodawcy po zakończeniu procesu, z zażyciem, że rozliczenie nastąpi wyłącznie z kwoty zasądzonej na rzecz zleceniodawcy. Zleceniodawca miał nie być obciążany kosztami związanymi z koniecznością dojazdu pełnomocnika do sądu.

W myśl § 3 umowy, zleceniodawca zobowiązany był do zapłaty na rzecz Kancelarii prowizji od wszelkich świadczeń uzyskiwanych na jego rzecz w toku realizacji umowy. Wysokość prowizji strony ustaliły:

- na etapie przedsądowym: 30% z VAT,

- na etapie sądowym: 35% z VAT.

Umowa została zawarta na czas niezbędny do realizacji jej przedmiotu (§ 6 ust. 1).

W myśl § 6 ust. 2 umowy, każda ze stron uprawniona była do wypowiedzenia umowy, bez ograniczeń czasowych. Wypowiedzenie umowy nie pozbawiało Kancelarii prawa do uzyskania wynagrodzenia należnego za czynności wykonane przez Kancelarię w czasie obowiązywania umowy.

(dowód: umowa o dochodzenie roszczeń k. 11-11v)

Pismem z dnia 17 września 2020 roku E. S. wypowiedziała ww. umowę nr (...)/K..

(dowód: oświadczenie o odstąpieniu od umowy k. 74)

W dniu 28 września 2020 roku Kancelaria wystawiła fakturę Pro forma na kwotę 999,99 zł tytułem wynagrodzenia za czynności wykonane w czasie obowiązywania umowy: analizę sprawy (250 zł), zgłoszenie roszczenia ubezpieczycielowi (300 zł), wezwanie ubezpieczyciela do zapłaty (150 zł), sporządzenie, skompletowanie i wysłanie reklamacji na odmowną decyzję ubezpieczyciela (300 zł), oraz wezwała E. S. do zapłaty ww. kwoty w terminie do 5 października 2020 roku. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(dowód: faktura k. 75; pismo powódki z 28.09.2020r. k. 79; pismo pozwanej z 02.10.2020r. k. 76; ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 77; pismo powódki z 12.10.2020r. k. 78)

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie był fakt, że strony łączyła umowa o dochodzenie roszczeń nr (...) zawarta w dniu 19 lutego 2020 roku. Sporną kwestię stanowił natomiast zakres przedmiotowy tej umowy oraz sposób ustalenia wynagrodzenia.

W ocenie Sądu umowę z dnia 19 lutego 2020 roku należy zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, do której z mocy odesłania zawartego w art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu.

Zgodnie z art. 746 § 1 k.c., dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła wynagrodzenia (a nie naprawienia szkody) odpowiadającego czynnościom wykonanym w czasie obowiązywania umowy, odwołując się odpowiednio do postanowienia umowy z § 6 ust. 2. oraz przepisu art. 746 § 1 k.c. Z tego względu bez istotnego znaczenia pozostaje to, w jakich okolicznościach zawarto umowę, jak ustalono jej treść, a także to, czy jej wypowiedzenie przez zleceniodawcę nastąpiło z ważnych powodów.

Pozwanej w niniejszej sprawie przysługiwał niewątpliwie status konsumenta, a zatem umowę zawartą między stronami należało ocenić również pod kątem treści art. 385¹ § 1 i § 4 k.c. Zdaniem Sądu nie sposób uznać za abuzywne postanowienie § 6 ust. 2 umowy, skoro treścią odpowiadało ono regulacji kodeksowej, albowiem sam art. 746 § 1 k.c. stanowi, że zleceniobiorcy takie wynagrodzenie się należy (o ile nie umówiono się inaczej).

W umowie stron zasadnicze wynagrodzenie (odpowiednio 30% i 35% wartości przyznanych świadczeń - § 3 ust. 1 umowy) zostało określone w sposób jednoznaczny, natomiast wynagrodzenie za czynności dokonane do czasu wypowiedzenia umowy nie zostało określone. Brak jest postanowienia umownego, w którym strony uzgodniłyby stawki wynagrodzenia na wypadek wypowiedzenia przez zleceniodawcę umowy.

Gdyby § 6 ust. 2 umowy interpretować w ten sposób, że zleceniodawca jest związany jednostronnie ustalonym przez zleceniobiorcę wynagrodzeniem za dokonane czynności, postanowienie takie rażąco naruszałoby interesy pozwanej i było by tym samym niedozwolone.

Z treści podpisanej przez strony umowy nie wynika, aby pozwana przed zawarciem umowy została zapoznana z takim wykazem i cennikiem, którego treści zostały inkorporowane do treści stosunku prawnego łączącego strony. Taki wykaz i cennik, jak wynika z twierdzeń powódki zawartych w pozwie, w ogóle nie został sporządzony.

Podkreślić należy, że czynności wskazane przez powódkę, za które domaga się ona wynagrodzenia, nie są czynnościami, za które wynagrodzenie zostało określone w przepisach prawa (np. rozporządzeniach dotyczących opłat za czynności adwokacie bądź radców prawnych). Powód nie udowodnił, w jakiej rynkowej wysokości należałoby mu się wynagrodzenie za dotychczasowe czynności. Nie przedstawił na tę okoliczność żadnego dowodu.

Z powyższych względów Sąd orzekł, jak w punkcie I. wyroku.

O kosztach procesu, mając na uwadze jego wynik, orzeczono w oparciu o przepisy § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) oraz art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W tym przypadku jest to kwota 270 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.